

TAMPEREEN NAISTEN
VAATIMUKSET

ÄÄNIOIKEUS- ja ¹²⁰⁵
EDUSKUNTA-ASIASSA.

ORJATTARET,

RUNO,

KIRJ. KÖSSI LINDSTRÖM.

MYYDÄÄN TAMPEREEN TYÖLÄISNAISTEN ÄÄNIOIKEUS-
RAHASTON HYVÄKSI.

HINTA 10 p.

TAMPEREEN NAISTEN
VAATIMUKSET
JA
EDUSKUNTA ASIASSA

ORJATTARET

RÜNO.

KIRJ. KOSSI LINDSTRÖM

Tampere, 1905.

Kirjapaino O. Y. »Sanoma» Tampereella.

Tampereen naisten vaatimukset äänioikeus- ja eduskunta-asiassa.

Me eri yhteiskuntaluokkiin kuuluvat naiset Tampereen kaupungissa, jotka kaikki olemme voimaimme mukaan koettaneet uskollisesti työkennellä isänmaamme ja kansamme hyväksi niinä vaikeina vuosina, jotka nyt ovat historian omia, olemme sanomattomaksi mielipahaksemme havainneet, että nykypäivinä, jolloin kauan kaivattu tulevaisuuden Suomi on vihdoinkin synty-mäisillään, tahtovat muutamat yhteiskuntaryhmät jättää kansamme naiset edelleenkin siihen hol-huunalaisuuteen, joka kieltämättä on häpeällinen todelliselle kulttuurikansalle. Oikeuden nimessä, totuuden nimessä ja sen vapauden nimessä,

jonka isäimme maa ja sen kovia kokenut kansa on vihdoinkin saavuttanut, julistamme me herkeämättömän taistelun alkaneeksi tuota jatkuvaksi aijottua holhuunalaisuutta vastaan. Me emme tahdo tästä lähin enää olla miesten vaalimia valvatteja emmekä suojelusta anovia avuttomia olentoja, vaan heidän taistelutovereitaan, vapaan kansan vapaita naisia valmiita kantamaan kaikkien niiden kohtalojen seuraukset, olkootpa ne kevyitä tai raskaita, mitkä tulevaisuus mahdollisesti säilyttää kansamme harteille.

Tulevan sukupolven nimessä, jonka alkukasvatus on luonnon järjestyksen mukaan meidän huostaamme uskottu, vaadimme me ilmaa ja valoa Suomen koteihin, vaadimme osanotto-oikeutta siihen suureen yhteiskunnalliseen luomistyöhön, johon historian jumala on kansallemme vihdoinkin mahdollisuuden antanut.

Me emme voi tyytyä enään siihen, että ainoastaan miehet ovat oikeutettuja laatimaan niitä lakeja, joiden alaisina kaikkien kansalaisten, siis naistenkin täytyy joka päivä elää. Me emme jaksakaan enää sietää sellaista ajatustakaan, että ainoastaan miehet olisivat oikeutettuja järjestämään sen yhteiskunnan asioita, jonka keskuuteen me lähetämme lapsemme, tuon tulevaisuuden kansan, jonka onni ja menestys on meille omaa henkeämme kaltaisi.

Me siis vaadimme:

että kaikille 21 vuotta täyttäneille naisille, niin naiduille kuin naimattomillekin myönnetään täydellinen äänijä vaali-oikeus.

Samalla katsomme me, ettei kansamme nykyinen nelijakoinen eduskunta, joka on keskiaikaisen yhteiskuntajärjestyksen tulos, voi enään nykyisenä valistuksen ja vapauden aikakautena vastata tarkoitustaan. Ainoa eduskuntamuoto, joka ei loukkaa minkään kansankerroksen oikeuskäsityksiä, on yksikamarinen, ja sentähden vaadimme me:

että nykyinen nelijakoinen luokkaeduskunta muutetaan yksikamariseksi kansaneduskunnaksi.

Kokemus viimeisiltä valtiopäiviltä osoittaa, että ne miehet, jotka vastustavat äänioikeuden myöntämistä naisille, vetäytyvät hyvin kernaasti muotoseikkojen taakse. Sellaisina muotoseikkoina ovat he esittäneet niitä siviililaissamme löytyviä kohtia, jotka asettavat naidun naisen miehestänsä riippuvaiseksi. Jotta ei tuollainen saivarrus kävisi mahdolliseksi ensi valtiopäivillä, vaadimme me:

että ne valtiopäivämiehet, joille kansamme todellinen onni on kallis ja jotka myöntävät naisillekin velvollisuuksien

ohella täydet kansalaisoikeudet, heti valtiopäiväin alussa antavat säädyilleen sellaisia esitysehdotuksia, joissa vaaditaan ylläsanottujen siviililain kohtain muuttamista siten kuuluviksi, etteivät ne olisi esteenä naisen valtiolliselle vapauttamiselle.

Nämä ovat meidän lähimmät vaatimuksemme ja näiden ympärille kehotamme me kokoontumaan kansamme eri yhteiskuntaluokkiin kuuluvia naisia. Me alotamme heti valtavan taistelun, joka ei tule taukoamaan ennenkuin nämä vaatimukset ovat viimeistä kirjainta myöden hyväksytyt. Osallisiksi tähän taisteluun kutsumme me kaikki ne miehet, jotka eivät ole vanhain ennakkoluuloin vallassa ja joille koko kansan onni on tärkeämpi kuin oman sukupuolensa epäoikeudellinen valta-asema. Sellaisia miehiä tiedämme löytyvän tuhansittain ja me uskomme, että he auttavat meitä tässä taistelussa niitä miehiä vastaan, jotka edelleenkin tahtovat pysytteleitä naisten holhoojina.

Orjattaret.*)

Ken on kärsinyt enimmäen,
 ken on huollut huutavimmin,
 ken on murheen mustan maljan
 juonut pohjahan peräti?

Ken on työssä orjan ollut
 yöt ja päivät pääksytysten
 ajast'ajat ankarimmat,
 vuossadat pitkät ja pimeät?

Ken on ollut orjan orja,
 vanki vangitun vapahan?

*

Ajan aallot vyöryy vimmatusti,
 laineet lyövät, ihmismeri meuraa,
 laho kaatuu, mätä maahan murtuu,
 kuona kuluu kullan kirkastuissa,
 helmet nousee vaahtopäiden päällä,
 syvyyksien aarteet aukeavat.

*) Runon viimeistä osaa sopii laulaa Ateenalaisten laulun säveleellä.

Katkoo kahleitansa kurjat orjat,
 väkivallan vainoyöhyt vaipuu,
 uuden-ajan armas aamu seestyy.

*

Nousevat orjat. Ja orjattaretko jäis or-
 juutehensa,
 vaill' elonriemuja, vaill' onnea nautintojen?
 Ei, ei! Pantakohon tasan velvollisuus sekä
 oikeus,
 kuormaa kantakohon puoleksi nainen ja
 mies.

Yhdessä, yhdessä nouskohon nainen ja
 mies sopusoinnuin,
 ei eri arvoin, ei, tallaten toistansa ei. —
 Työ elinehtona ihmisen on ja se eellehen
 olkoon,
 mutt' toki työn tulos täys' tulkohon nai-
 sellekin!

Kössi Lindström.

